

[Iver Poulsen.]

neder i erkendelse af, at det er umuligt at bibringe mandskabet den fornødne uddannelse i løbet af 12 måneder. At det radikale parti fortsat er af den opfattelse, at den danske soldat selvfølgelig kan klare en tilsvarende uddannelse i løbet af 12 måneder, synes at fremgå af den højtærede statsministers bemærkninger om, at der i løbet af 1963 skulle åbne sig yderligere mulighed for tjenestetidsnedsættelse, dog kun på begrænsede områder. Mon det ikke er radikal afpresning, der lægger den højtærede statsminister sådanne udtalelser i munden, og mon man ikke skulle bede de radikale om at tænke på deres lidet glørværdige militærpolitik i 30'erne, som førte os direkte ud i den 9. april med alt det dertil hørende?

Vi er tilfredse med, at regeringen har opsagt den dansk-britiske aftale af 1959 om fiskeriforholdene ved Færøerne med henblik på også at kunne bringe 12 miles grænsen til anvendelse over for britiske fiskere, og for Grønlands vedkommende sagde den højtærede statsminister, at det også var regeringens agt at gå videre med planerne om et 12 miles fiskeriterritorium. Jeg vil gerne spørge den højtærede statsminister, hvor langt man er med disse planer, for enhver ved, hvor vigtige disse fiskeriterritoriale bestemmelser er for befolkningerne på Færøerne og på Grønland, hvis fremtid er knyttet til havet og fiskeriet.

Efter de oplysninger, som det ærede medlem hr. Rosing gav her i tinget under den foregående åbningsdebat den 12. oktober sidste år, må det være indlysende, at det haster med at gå videre med disse planer. Det haster vel endnu mere med, at Danmark skaber respekt om de danske territorialgrænser ved Grønland, den respekt, om hvilken det ærede medlem hr. Rosing sagde, at den snart var nede på nulpunktet, og det tør vel nok siges at være tilfældet, når fremmede fiskerifartøjer opererer med slukkede lanterner helt inde i bunden af de grønlandske fjorde. Når noget sådant kunne ske, viser det, at fiskeriinspektionen var for ringe, og

jeg vil gerne spørge, om dette forhold er i færd med at blive rettet, og hvor vidt regeringen er i bestræbelserne med hensyn til dette. Jeg giver det ærede medlem hr. Rosing ret i, at den slags tilstande tåler Danmark ikke, for de tærer på dansk suverænitæt og anseelse.

I denne forbindelse vil jeg for resten lige gerne spørge den højtærede udenrigsminister, om udenrigsministeren kan sige noget om, hvordan det vil gå med sådanne fiskeriterritoriale grænser, hvis Danmark tilslutter sig fællesmarkedet.

I øvrigt glædede det os at høre den højtærede statsministers ord om en fortsat investering i Grønland til opbygning af det grønlandske samfund. Den grønlandske befolkning har i dag en skæv aldersfordeling med en meget stor børne- og ungdomsbefolkning, hvorved uddannelsesproblemerne trænger sig meget hårdt på deroppe. Det ville være værdifuldt, om der ved det forøgede boligbyggeri, som den højtærede statsminister omtalte, efterhånden i stadig stigende grad kunne trækkes på den grønlandske arbejdskraft. I det hele taget må et af de første mål efter vor mening på Grønland være en veluddannet befolkning, som både med hensyn til rettigheder og pligter opnår fuld ligestilling med syddanskere, og det må være Danmarks selvfølgelig pligt at søge erhvervsforholdene i dette nordlige stykke Danmark tilrettelagt sådan, at befolkningen deroppe får de bedst mulige leve- og erhvervsforhold. Opgaverne er mange og mangeartede, det erkender vi, men for Danmark må disse opgavers løsning have en absolut førsteprioritet fremfor den u-lands-hjælp, som vi naturligvis mener at Danmark også må deltage i efter evne.

Endelig vil jeg gerne i forbindelse med omtalen af forholdene vedrørende Grønland give mit partis tilslutning til det ærede medlem hr. Rosings slutbemærkninger her i tinget den 12. oktober sidste år, da det ærede medlem udtalte:

„Lad bare vejen til overtagelse af den kgl. grønlandske virksomhed i handelen